گزارش خبری

دریاچه ارومیه به سمت فصلی‌شدن پیش می‌رود

ایرنا: تغییرات آبی در دریاچه ارومیه نشان می‌دهد که این حوضه آبی به سمت فصلی‌شدن پیش می‌رود؛ البته هنوز این اتفاق نیفتاده اما شواهد چنین مسیری را نشان می‌دهد. براساس این گارشناسان معتقدند باید به‌جای توسعه آب‌بر به سمت توسعه آب‌اندوز حرکت و تا جای ممکن مصرف آب را بهینه کنیم.

زمانی دریاچه ارومیه در تمام فصول سال پرآب و پرونق بود، یعنی نیازی به باران و سیلاب نداشت. خودش منابع آب فراوانی داشت و در مقابل، سخاوتمندانه برکشش را به مناطق اطراف خود می‌رساند. یعنی حق آبی را که همواره از رودخانه‌هایی مانند زرینه‌رود، سیمینه‌رود، تلخه‌رود، گدار چای، بارانلوزچای، شهرچای، نازلی‌چای و زولاچای وارد آن می‌شد، به جا می‌آورد و دامن محبتش را برکوارانه برای انواع گونه‌های آبزی و پرندگان باز گذاشته بود. یعنی دریاچه‌ای دائمی بود، اما چند سالی است که از نوبتاب افتاده و دیگر نمی‌تواند بر دائمی‌بودن خود را به تالاب‌های فصلی بدهد؛ چون خودش هم به شرایط بحرانی رسیده و نیازمند سیلاب شده است.

البته در چند سال گذشته تلاش‌های زیادی در راستای احیای این دریاچه انجام شد که کام اول آن ایجاد ستاد احیای دریاچه ارومیه در سال ۱۳۹۳ است. اقدامات این ستاد به دو بخش سخت‌افزاری و نرم‌افزاری تقسیم شده بود که گفته می‌شود بیش از ۹۰ درصد بخش سخت‌افزاری آن به پایان رسیده اما مسئله این است که با وجود این بهبودی در وضعیت دریاچه مشاهده نمی‌شود.

چندی پیش معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان حفاظت محیط زیست اعلام کرده بود: «طبق آمار رسمی سازمان برنامه و بودجه، ستاد احیای دریاچه ارومیه تاکنون ۱۳هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان بودجه دریافت کرده است». البته با نگاهی گذرا به وضعیت دریاچه می‌توان فهمید که به نظر می‌رسد این میزان بودجه آب در هاون کوبیدن بود؛ چون بهبودی در وضعیت دریاچه ایجاد نکرد.

ستاد احیا به صورت ملی و زیر نظر معاون اول رئیس‌جمهور فعالیت می‌کرد اما در دولت سیزدهم به استان آذربایجان غربی و استاندار این استان تفویض اختیار شد که شیبا انصاری دراین‌باره با اشاره به بازنگری در روند کار ستاد احیای دریاچه ارومیه گفت: در زمینه فعالیت این ستاد تاکنون چندین جلسه با معاون اول رئیس‌جمهور داشتیم که در آن بر لزوم بازنگری در ساختار و برخی تصمیمات و مصوبات ستاد احیای دریاچه ارومیه تاکید و یک‌سری پیشنهادها را مطرح کردیم.

متخصص مدیریت زیست‌بوم‌های تالابی درباره فصلی‌شدن برخی تالاب‌های دائمی کشور از جمله دریاچه ارومیه به خبرنگار محیط زیست ایرنا گفت: تغییرات آبی در دریاچه ارومیه نشان می‌دهد که این حوضه آبی به سمت فصلی‌شدن پیش می‌رود؛ البته هنوز این اتفاق نیفتاده. اما شواهد چنین مسیری را نشان می‌دهد.

علی اوراحی افزود: براساس فهرست اعلامی سازمان حفاظت محیط زیست، بیش از ۲۵۰ تالاب در کشور وجود دارد که برخی از آنها فصلی و تعدادی دائمی هستند. عمده تالاب‌هایی که در نواحی کویری کشور واقع شده‌اند، مانند تالاب بند علیخان استان تهران، صالحیه البرز، جازموریان سیستان‌وبلوچستان، میقان اراک و آق‌گل همدان جزء تالاب‌های فصلی محسوب می‌شوند که آب مورد نیاز آنها از بارش‌های سالانه تأمین می‌شود. از طرف دیگر، عمده تالاب‌های ساحلی در شمال و جنوب کشور، تالاب‌های کوهستانی و تالاب‌هایی که در پایین‌دست حلقه‌های حاصلخیز کشور واقع شده‌اند، مانند انزلی، بختگان، ارومیه، بریتان، هورالعظیم، شادگان، زریبار، گاوخونی، میانکاله، هور باهور و امثال اینها جزء تالاب‌های دائمی کشور محسوب می‌شوند. هرچند در سال‌های اخیر برخی از آنها به تالاب‌های فصلی تبدیل شدند که این زنگ خطری برای پهنه‌های تالابی کشور است.

اوراحی گفت: رودی که در یکی دو دهه اخیر شاهد هستیم، حاکی از این است که برخی از تالاب‌های فصلی و دائمی ما به‌تدریج دچار خشکیدگی کامل می‌شوند. رود آبگیری و تأمین حقابه‌های که تالاب‌هایی مانند بریتان، با اغماض در ناخودآگاه و تا اندازه‌ای در بختگان می‌بینیم، نشان می‌دهد که تالاب‌های دائمی کشور به مرور دچار خشکیدگی فصلی می‌شوند و یا به سمت بیش می‌روند.

او تاکید کرد: البته یکی از امال‌های بازار آن که در چند سال اخیر روند فصلی‌شدن را در آن شاهد هستیم، دریاچه ارومیه است. هرچند هنوز به یک دریاچه فصلی تبدیل نشده اما دارد به این سمت می‌رود.

اوراحی در تعریف تالاب‌های فصلی و دائمی گفت: فصلی بودن اینکه منابع آبی آن تالاب از سیلاب و بارش‌های فصلی تأمین می‌شود. یعنی در نتیجه سیلاب‌ها در فصولی که بارش‌ها زیاد است، این تالاب‌ها و دریاچه‌ها آب‌گیری می‌شوند و در چند ماه مثلا در تابستان به‌ویژه اواخر تابستان خشک می‌شوند. چون دیگر بارشی اتفاق نمی‌افتد و هرآنچه داشتند، تبخیر شده، تمام شده و دیگر آبی نیست که به تالاب برسد. اما دائمی تالاب‌هایی هستند که آب مورد نیازشان از رودخانه‌های اطراف تأمین می‌شود و آب به طور مداوم در آنها جریان دارد.

اوراحی تاکید کرد: اگر جایی ادعا می‌کنیم که دریاچه یا تالابی احیا شده، قبل از چنین ادعایی لازم است سلامت آن اکوسیستم بررسی شود. مبنی بر اینکه در چه وضعیتی است و چه اندازه به شاخص‌های پایداری نزدیک شده. اگر این شفافیت و ارائه واقعی در این زمینه وجود داشته باشد، به این معناست که به سمتی حرکت کنیم که تا حد ممکن در شرایط بارش‌های کمتر از نرمال هم میزانی از حقابه را تحویل دریاچه‌ها و تالاب‌ها بدهیم.

متخصص مدیریت زیست‌بوم‌های تالابی تاکید کرد: البته نباید فراموش کنیم که کشور ما در کمربند خشک و نیمه‌خشک واقع شده و بارش کمتر از نرمال پدیده عجیبی در کشور ما نیست. اما مسئله این است که در زمینه خشک‌شدن تالاب‌ها همواره این دلیل مطرح می‌شود که بارش کم بوده. بله، بارش کم است اما سؤال این است که آیا خود را با این شرایط جقدر هماهنگ کرده‌ایم؟ یا اگر تغییراتی در فاکتورهای اقلیمی، شکل بارش‌ها یا جریانات زمین‌شناسی رخ داده اتفاق می‌افتد، چقدر آمادگی داریم تا حداکثر بهره‌برداری را برای احیای تالاب‌ها داشته باشیم. درحالی‌که تالاق‌ها با توجه به اقلیم خشک و نیمه‌خشک کشور، راه‌های سازگاری با این شرایط را پیدا کرده بودند و قرن‌ها بدون مشکل زندگی کردند.

اوراحی گفت: متأسفانه این روندی که دریاچه‌های فصلی رو به خشکیدگی و دریاچه‌های دائمی به سمت فصلی‌شدن می‌روند، پیامدهایی مانند تشدید تغییر فاکتورهای اقلیمی را به همراه دارد؛ به عنوان مثال می‌بینیم که سیلاب‌های ویرانگر یا خشک‌سالی‌های طولانی‌مدت دوره نوبتاب گسترده‌تر شده‌اند. همزمان می‌بینیم که میکروکلیمای آن حوضه تالابی (شرایط اقلیمی تسالاب در مقیاس کوچک و محلی) دچار تغییر می‌شود. همچنین شاهد کاهش دوره‌های تولاق روزهای آفتابی و شرایط ابرناکی هستیم که در این شرایط مطلوبیت دما یا جوار در آن حوضه‌ها کاسته می‌شود.

او اظهار کرد: از طرف دیگر، جریانات حیات در آن اکوسیستم دچار تغییر می‌شود که قطعا عواقبی به همراه خواهد داشت. از جمله اینکه ممکن است برخی از گونه‌ها در آن حوضه آبی نابود شوند یا برعکس شاهد افزایش برخی دیگر از گونه‌ها باشیم. شاید این پدیده تبعات شناخته‌نشده‌ای به همراه داشته باشد. مثلا ممکن است گاهی کترن برخی از گونه‌ها هنوز شناخته نشده باشد حتی بیماری‌های اپیدمیک در دیگ حوضه تالابی باشیم.

او ادامه داد: علاوه‌براین از دیگر پیامدهای خشک‌شدن یا فصلی‌شدن تالاب‌ها که بارها شنیده‌ایم، بحث تشدید ریزگرد‌ها، فرونشست زمین و مواردی از این دست است که تبعات زیادی به همراه دارد. هرچقدر مطلوبیت زندگی در آن حوضه تالابی پایین می‌آید، بحث افزایش نرخ مهاجرت در این حوضه‌ها زیاد می‌شود که عواقب اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی زیادی در آن مناطق به همراه خواهد داشت.

سفری به پایتخت فرهنگی روسیه

آمادگی سن‌پترزبورگ برای رویدادهای بین‌المللی گردشگری-تجاری در شهر تزارها

اعظم‌وبسمه

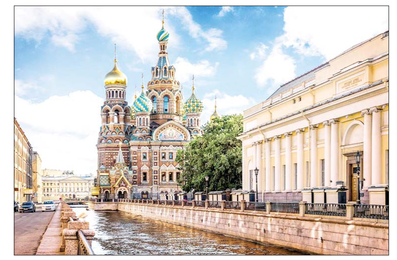

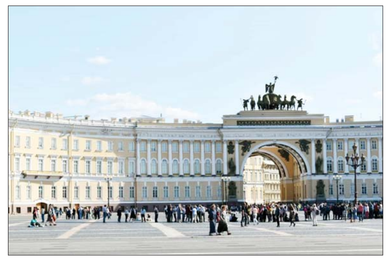

فصل مناسب برای سفر تفریحی به شهر تاریخی-فرهنگی سن‌پترزبورگ، بهار و تابستان است. اما در اواخر آبان‌ماه فرصتی پیش‌آمد تا در فصل پاییز، سفری به پایتخت فرهنگی روسیه داشته باشم. زیبایی معجرسوختند این شهر، بناهای تاریخی آن نه‌براحتی سرما را تحمل‌پذیر می‌کند. این سفر به دعوت دفتر کنوانسیون سن‌پترزبورگ برای خبرنگارانی از هند و ایران برای آشنایی با پتانسیل‌های این شهر برای جاذبه‌های گردشگری-تجاری انجام شد. در این سفر دو چهره مجزا اما درهم‌تنیده از شهری تاریخی-مدرن دیدیم. شهری که با حفظ جنبه‌های تاریخی و فرهنگی خود، درحال نمایش چهره جدیدی از یک شهر مدرن و پیشرفته با ظرفیت برگزاری برنامه‌ها و همایش‌های تجاری-بین‌المللی است. اتفاقی که به‌تازگی با برگزاری نشست اقتصادی روسیه و آفریقا و همچنین نمایشگاه بین‌المللی گاز در سن‌پترزبورگ به نمایش گذاشته شد. تلاش برای نمایش یک شهر مدرن به دنیا درحالی رخ می‌دهد که سن‌پترزبورگ اکنون مقصد گردشگری تفریحی-تاریخی بسیاری از مردم کشورها و از جمله ایران است.

شهری که بترکیبر وعده‌اش را داده بود

درباره تأسیس شهر سن‌پترزبورگ گفته می‌شود این شهر پس از شکست سوئدی‌ها در اطراف یک قلعه به دستور بترکیبر ساخته می‌شود. بترکیبر برای ساخت این شهر که روی زمین‌های باتلاقی بوده، از مردم کمک خواست. او به مردم وعده داد شهر زیبایی با کمک آنها بسازد؛ وعده‌ای که به نظر می‌رسد کاملا محقق شده و امروز پایتخت فرهنگی روسیه است. کرچه شهر سن‌پترزبورگ بیش از ۳۰۰ سال عمر دارد، اما با قدم‌زدن در دوره‌های مهمی از تاریخ هستید که به‌خوبی از آن نگهداری شده و نسل‌به‌نسل منتقل شده است. در سن‌پترزبورگ تحولات سیاسی و رفرم‌اند امراتوری‌ها به شهر و آثار فرهنگی-تاریخی دوره‌های مختلف رقم زده است. اینها به‌خوبی از میراث گذشتگان خود نگهداری می‌کند. شهر سن‌پترزبورگ در اوج شکوفایی و قدرت تزاری روسیه، پایتخت این کشور بود و به‌خوبی عظمت امپراتوری روسیه را به نمایش می‌گذاشت. این شهر به مدت ۲۰۰ سال پایتخت روسیه بوده است؛ در زمان حکومت اتحاد جماهیر شوروی به مدت ۶۷ سال (از سال ۱۹۲۴ تا ۱۹۹۱) لنینگراد خوانده شده است. اما در سال ۱۹۹۱، طی موج لنین‌زدایی به دنبال انحلال اتحاد جماهیر شوروی در یک همه‌پرسی از مردم، سن‌پترزبورگ نام رسمی شهر می‌شود.

جاذبه‌های توریستی شهر

به نظر می‌رسد از ابتدا مسائل فرهنگی-تاریخی برای این شهر مهم بوده است. شاید زمانی که کمتر کسی به دخنش می‌رسید، کاترین کبیر با خرید بیش از ۲۰۰ نقاشی در اروپا، جمع‌آوری مجموعه مشهور موزه آرمیتاژ را آغاز و سفرای روس در پایتخت‌های کشورها را مامور یافتن بهترین مجموعه‌های هنری کرد. امروز موزه آرمیتاژ با سه میلیون اثر هنری از سراسر جهان، یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های جهان و از قدیمی‌ترین موزه‌های هنری و موزه‌های تاریخ و فرهنگ بشری در جهان است. در بازدیدی که از این موزه داشتیم، به‌جز آثاری از مومیایی‌های مصر، نقاشی‌های داوینچی و پسر در خود فوروفته اثر میکل آنژ، افرودیت (زهره تورید) یونان باستان و صدها اثر هنری بی‌نظیر دیگر، بازدیدی داشتیم از فرش ایرانی مربوط به دوهزارو ۵۰۰ سال قبل که عنوان قدیمی‌ترین فرش جهان را دارد. بازدید از موزه آرمیتاژ درکاخ زمستانی تجربه‌ای بی‌نظیر از تماشای قرن‌ها دستاورد هنری هنرمندان در جای‌جای جهان بود.

اغلب ساختمان‌های شهر سن‌پترزبورگ ثبت جهانی دارند، به همین دلیل شما بر سردر ساختمان‌ها تابلو یا هرگونه علامت و نشان خاصی نمی‌بینید. شهر از ۴۰ کانال آب تشکیل شده که به وسیله ۳۰۰ پل به هم وصل می‌شوند. عبور نوا از شهر سن‌پترزبورگ از دیگر جاذبه‌های توریستی شهر است، اما چیزی که بر جذابیت رودخانه نوا افزوده، پل «نوا» است که یک پل متحرک است. در تابستان این رودخانه برای رفت‌وآمد کشتی‌های تجاری و توریستی استفاده می‌شود و شب‌ها پل باز است ولی در زمستان رود نوا به کلی یخ می‌بندد. از دیگر جاذبه‌های توریستی شهر سن‌پترزبورگ، کلیساهای شهر هستند که هرکدام در نوع خود از نظر معماری و سابقه تاریخی کم‌نظیرند. ما در این سفر از دو کلیسای «خون ریخته‌شده» و کلیسای «کازان» بازدید داشتیم. کلیسای خون ریخته‌شده بعد از کلیسای جامع سنت‌لوئیس، بیشترین تزئینات موزاییک دنیا را داراست. به گفته مرمت‌کاران این سازه، کلیسای ناحیه در خون، هفت‌هزارو ۵۰۰ مترمربع موزاییک دارد. براساس ساخت این کلیسا گفته شده الکساندر دوم (تزار روسیه) در خیابان عبور از کنار کانال گریبادوف بود که فردی نارنجکی را به سوی او پرتاب کرد. انفجار نارنجک باعث شد الکساندر از دلیجان خود روی زمین پرت شود. او بلند شد و با عصبانیت فرمان داد فردی‌دوز بود که در همان لحظه نارنجکی دیگر به سمتش پرتاب شد. الکساندر دوم به‌شدت آسیب دید و بعد از انتقال به قصر زمستانه از دنیا رفت. الکساندر سوم، پسر او پس از درگذشت پدرش به پا او دستور ساخت کلیسایی را در محل تزور الکساندر دوم داد.

از محوطه بیرونی کلیسای خون ریخته‌شده در یک روز بارانی با هوای پاییزی عالی بازدید کردیم. زمانی به کلیسای جامع کازان رسیدیم که مردم در آن درحال نیایش بودند. صدای سرودهای مذهبی در سالن پیچیده بود و شمع‌های زیادی روشن بود. این کلیسا چشم‌اندازهای عالی رو به خیابان مرکزی شهر، یعنی خیابان معروف نوسکی دارد. هدف از ساخت کلیسای کازان سن‌پترزبورگ، تبدیل آن به بزرگ‌ترین کلیسای ارتدکس در روسیه بود. همین‌طور گفته شد که یکی از قدیمی‌ترین نقاشی‌های دنیا در چهاره حضرت مریم و حضرت عیسی در این کلیسا وجود دارد.

مجسمه‌هایی قدیمی‌تر از خود شهر

شهر سن‌پترزبورگ مکان‌های تاریخی-فرهنگی بسیاری دارد که برای بازدید از آنها شاید بیش از یک ماه زمان نیاز باشد. شاید بتوان گفت این شهر بحق پایتخت فرهنگی کشور روسیه نام گرفته است. آنچه توجه من به عنوان یک گردشگر را به خود جلب می‌کرد، علاقه آنها به کرداوری نمادهای تاریخی از سراسر جهان در این شهر بود. در این سفر ما علاوه‌بر نمادهای تاریخی خود شهر، از مجسمه‌های ابوالهول مصر با بیش از سه هزار سال قدمت بازدید کردیم. این مجسمه‌های غول‌پیکر کرانیتی منسوب به فرن چهاردهم قبل از میلاد، از خود شهر قدیمی‌تر هستند؛ از مصر آورده شده و در دو طرف آکادمی هنرهای زیبای پتزبورگ قرار گرفته‌اند.

نمی‌توان به سن‌پترزبورگ رفت و از کاخ تابستانی یا کاخ کاترین یا آن‌همه شکوه بازدید نکرد. گفته می‌شود طراحی باغ تابستانی سن‌پترزبورگ را پترکبیر در سال ۱۷۰۴ بشخصه برای همسرش کاترین کبیر انجام داده است. مجسمه‌هایی که در باغ تابستانی وجود دارند، همه دست‌ساز مجسمه‌سازان اروپایی هستند. در زمان حمله نازی‌ها به این شهر، به دلیل آنکه فرصت انتقال و جابه‌جایی خیلی از اشیای گران‌قیمت مانند مجسمه‌ها نبود، روس‌ها با کندن قبرهای بزرگ مجسمه‌ها را در خاک دفن می‌کنند و به‌این‌صورت از تخریب و غارت آنها جلوگیری می‌کنند. پس از جنگ، مجسمه‌ها از زیر خاک بیرون آورده می‌شوند و سر جای اولیه خود قرار می‌گیرند. اما اتاق کهربا یا شش تن کهربا و طلا سرنوشت دیگری داشته است. اتاق کهربا گرچه با کاغذ دیواری پوشانده می‌شود، اما از بد حادثه کشف و مورد غارت قرار می‌گیرد. نازی‌های آلمان در سال ۱۹۴۱ و پس از حمله به روسیه، اتاق کهربا را قطعه‌قطعه کرده و به قلعه «کونیگسبرگ» در آنسان پروس آلمان منتقل کردند. برخی فکر می‌کردند این اتاق در آتش‌سوزی تخریب شده است، اما خبری از کهرباهای سوخته دیده نشد. برخی معتقدند این اتاق همچنان وجود دارد و احتمالا در زیرزمین قلعه مخفی شده یا به‌جای دیگری انتقال یافته است. پس از نابمدی در بیدانسن اتاق کهربا، ایده‌ای برای اتاق مطرح شد. در سال ۱۹۷۹ اتحاد جماهیر شوروی بازسازی اتاق را با دو دستوالعمل اصلی آغاز کرد. آنکه اثر را از روی ۸۶ عکس سیاه‌وسفید باقی‌مانده از تالار کهربا آغاز کردند. این عکس‌ها درست قبل از جنگ جهانی دوم گرفته شده بود. بازسازی اتاق کهربا یک پروژه عظیم بود و حدود ۱۳ میلیون دلار هزینه داشت و ۲۵ سال طول کشید تا تکمیل شود.

مکان بعدی که ما از آن بازدید داشتیم، سالن تئاتر مایخایلوفسکی در سن‌پترزبورگ، یکی از قدیمی‌ترین و برجسته‌ترین سالن‌های تئاتر روسیه بود که بیش از ۱۹۰ سال تاریخچه فرهنگی غنی را در خود جای داده است. تئاتر مایخایلوفسکی به عنوان یکی از ارکان هنری سالن‌های روسیه شناخته می‌شود و بسیاری از آثار ایرا، بالله و درام‌های کلاسیک و مدرن در آن به صحنه رفته‌اند. این سالن میزبان بسیاری از تولیدات مهم بین‌المللی در زمینه ایرا و باله است و علاوه‌بر اجراهای کلاسیک روسی، نمایش‌های معاصر از جمله آثار مهم جهانی نیز در آن به صحنه می‌رود.

توسعه بخش مدرن شهر سن‌پترزبورگ

شهر سن‌پترزبورگ آمار بالای جذب گردشگر تفریحی در نیمه نخست سال را برای خود ثبت کرده است. مسئولان شهر سن‌پترزبورگ روسیه اما به دنبال توسعه گردشگری-تجاری هستند تا از طریق برگزاری همایش‌های بین‌المللی، چهره‌ای جدید از این شهر برای دنیا به نمایش بگذارند. آنها همچنین با تقویت روابط جدید با دوستان خود به دنبال کم‌اثرکردن تحریم اروپایی‌ها در صنعت گردشگری هستند. در راستای این اهداف، قسمت مدرن شهر در سال‌های اخیر توسعه و پیشرفت بسیاری داشته است.

شاخص‌ترین نماد مدرن‌سازی شهر سن‌پترزبورگ درحال‌حاضر برج لاختا در قسمت ساحل فنلاند در این شهر است. برج لاختاستر با داشتن عنوان بلندترین برج اروپا موفق شده این روزها توجه بسیاری از افراد را از نقاط مختلف دنیا به خود جلب کند.

در طراحی و ساخت برج لاختا حدود ۸۲ متر عمق به زیر زمین اختصاص داده شده است. در نتیجه علاوه‌بر اینکه این برج عنوان بلندترین آسمان‌خراش اروپا را از آن خود کرده، توانسته رکورد بزرگ‌ترین بتن‌ریزی جهان را نیز بشکند. یکی دیگر از نکات جالبی که در ساخت این برج وجود دارد، سرعت بادی است که در آخرین طبقه آن احساس می‌شود. با توجه به مجاورت این برج در سواحل فنلاند، طبق اندازه‌گیری‌های به‌دست‌آمده گفته می‌شود سرعت باد در انتهای برج حدود ۸۵ مایل بر ساعت است. برج لاختا از ۸۷ طبقه تشکیل شده و به تصمیم شرکت کازیوم روسیه ساخته شده است. در این سفر همچنین بازدیدی از یک کارخانه قدیمی کاملسازی شیشه که اکنون تغییر کاربری داده است. کارخانه Sevkabkert در جزیره واسیلی سن‌پترزبورگ مشرف بر خلیج فنلاند قرار دارد. این کارخانه در ابتدای قرن ۱۹ به عنوان بخشی از توسعه صنعتی روسیه تاسیس شد و تولیدکننده کابل برق و تلگراف بوده است. در جنگ جهانی دوم و محاصره لنینگراد، با کابل‌های زیردریایی از این کارخانه انرژی شهر تامین شده است. اما رفته‌رفته با پیشرفت تکنولوژی کارخانه تعطیل شد. تا چند وقت پیش این کارخانه متروکه و بلااستفاده بوده و آسیب‌های اجتماعی در این محله فراوان شده. اما اکنون پروژه دوستداران فرهنگ و هنر است. اکنون بر شده از کافه‌ها، کارگاه‌های هنری و فضای مناسب کسرت و همایش‌های فرهنگی. امروز این مجموعه تحت عنوان sevakabelportpr بازسازی شده و به یک مرکز چندمنظوره فرهنگی و تفریحی تبدیل شده است. ساختمان آجری متعلق به قرن ۱۹ هم‌زمان در محوطه شده می‌باشد. در زمان بازدید ما نمایشگاهی از آثار ویکتور سوبلی، موزیسین معروف رک، در آنجا برپا بود و مورد استقبال قرار گرفته بود.

هتل‌هایی با داستان‌های تاریخی

از دیگر جاذبه‌های شهر سن‌پترزبورگ، هتل‌های این شهر باسابقه تاریخی است. در شهر سن‌پترزبورگ حدود هزار هتل با ۳۰ هزار اتاق وجود دارد که به گفته سرگئی آرزنکوف، مدیرکل دفتر کنوانسیون گردشگری سن‌پترزبورگ، در ایام تابستان همه پر می‌شود. برخی از هتل‌ها ساختمان‌های قدیمی کاخ‌ها یا محل اقامت تزارها بوده و برخی صاحبان بناها به دلیل نمای متفاوت برای ساخت رشوه‌های زیادی به حاکمان وقت داده‌اند.

کراندهتل اروپا کاخی قدیمی با ۱۵۰ سال قدمت است. این هتل میزبان میهمانان خاصی در مرکز شهر سن‌پترزبورگ بوده است. این هتل نمایانگر معماری قرن نوزدهم و بازتابی از دوران طلایی سن‌پترزبورگ است. در دوران شوروی، این هتل جایگاه خود را حفظ کرد و به مرکزی برای تجمع هنرمندان و نخبگان فکری تبدیل شد. پس از فروپاشی شوروی، بازسازی‌های گسترده‌ای در آن انجام شد تا جذابیت تاریخی خود را حفظ کرده و همزمان با استانداردهای مدرن هماهنگ شود. گفته می‌شود پیوتر چایکوفسکی، آهنگساز معروف روسی که باله رقص قو یکی از آثار معروف اوست، فیودور داستایفسکی، نویسنده رمان‌های مشهوری چون جنایت و مکافات و برادران کارامازوف، و ایوان تورکنیف، رمان‌نویس بزرگ روسی، روزگاری در این هتل اقامت داشته‌اند.

هتل رنسانس سن‌پترزبورگ بالتیک در نزدیکی کلیسای سنت‌ایساک و با فاصله کمی از موزه آرمیتاژ قرار گرفته است. از تراس طبقه ششم هتل نمایی زیبا از کلیسای سنت ایساک را می‌توان دید. این هتل در قلب شهر سن‌پترزبورگ قرار گرفته است و فاصله آن تا فرودگاه بین‌المللی پولکاوو ۱۵ کیلومتر است. درباره تاریخچه این هتل گفته می‌شده اجازه ساخت به دست دبیرستانی الکساندر پوشکین بوده است. اکنون همه این هتل‌ها به‌روزرسی شده‌اند از جمله سالن اجتماعات خود را برای برگزاری همایش‌ها و اقامت شرکت‌کنندگان تجهیز کرده‌اند.

اکسپوفروم سن‌پترزبورگ، تلفیق تجارت و فرهنگ

از دیگر مراکز مدرن شهر، مرکز نمایشگاهی اکسپوفروم سن‌پترزبورگ است که بدون اغراق یکی از پیشرفته‌ترین و بزرگ‌ترین مراکز نمایشگاهی در روسیه و شاید به نوعی در منطقه است. مسئولان شهر سن‌پترزبورگ تلاش دارند برگزاری نمایشگاه‌های بین‌المللی از مسکو، پایتخت روسیه را به شهر خودشان منتقل کنند و به نظر می‌رسد این نمایشگاه کاملا ظرفیت و توان برگزاری رویدادهای بین‌المللی پتزبرگ را دارد.

سه سالن اصلی نمایشگاهی مدرن با امکانات پیشرفته، مرکز کنفرانس با ظرفیت هشت هزار نفر برای شرکت‌کنندگان در همایش‌ها و حدود ۶۰ سالن آن را به یکی از مراکز برجسته برای برگزاری رویدادهای بین‌المللی در سن‌پترزبورگ تبدیل کرده است. در بازدیدی که از این نمایشگاه داشتیم، مسئولان عنوان می‌کردند فضای اکسپوفروم توان رقابت با فضای لازم برای برگزاری هفت رویداد ورزشی را دارد. مرکز نمایشگاه‌های شهر سن‌پترزبورگ حدود ۵۶ هکتار است، سالانه حدود ۲۰۰ نمایشگاه و ایونت برگزار می‌شود که حدود یک‌ونیم میلیون بازدیدکننده دارد. این مرکز همچنین با موقعیت منحصربه‌فرد خود میان فرودگاه و مناطق تاریخی همچون پوشکین فرصتی برای تلفیق تجارت و فرهنگ فراهم آورده است.

روسیه به دنبال گسترش روابط خود با کشورهای دوست برای برگزاری نمایشگاه‌های بین‌المللی است. نگاه برگزارکنندگان این همایش‌ها به همکاری با کشورهایی از جمله چین، آفریقا، ایران و هند است.

در همین باره نشست نمایندگان تشکل‌های گردشگری شهر سن‌پترزبورگ، با هدف توسعه گردشگری تجاری، با دعوت از خبرنگارانی از هند و ایران برگزار شد. این نشست در سالن اجتماعات هتل واولریک از بناهای قدیمی شهر سن‌پترزبورگ بود. رئیس کمیته توسعه گردشگری شهر سن‌پترزبورگ در نشست نمایندگان تشکل‌های گردشگری این شهر اعلام کرد که توسعه توریسم تجاری از سال ۲۰۱۹ در شهر سن‌پترزبورگ آغاز شده است. او ابراز امیدواری کرد: «سن‌پترزبورگ به قدری در توسعه توریسم تجاری پیشرفت کند که در آینده برای شهرهای مختلف در زمینه صنعت توریسم شهری الگو باشد».

پیش از برگزاری نشست نمایندگان تشکل‌های گردشگری شهر سن‌پترزبورگ، سرگئی آرزنکوف، مدیرکل دفتر کنوانسیون گردشگری سن‌پترزبورگ، با خبرنگاران دیدار و گفت‌وگو کرد. او ضمن معرفی جاذبه‌های گردشگری، فرهنگی و تاریخی شهر، بر نقش سن‌پترزبورگ به عنوان مقصدی برای گردشگران و همایش‌های بین‌المللی تأکید کرد. او گفت: تلاش داریم با جذب رویدادهای بزرگ بین‌المللی و حمایت از رویدادهای موجود عامل فضایی را در صنعت گردشگری شهرمان به حداقل برسانیم. به گفته مسئول نمایشگاه‌های سن‌پترزبورگ، آنها در تلاش هستند برنگرترین کنگره پزشکی بین‌المللی با هدف توسعه توریسم سلامت را در شهر سن‌پترزبورگ برگزار کنند. جراح‌های بزرگی از کشور ژاپن به این رویداد دعوت شده‌اند. برنامه توسعه توریسم غذایی از دیگر برنامه‌های کمیته توسعه گردشگری سن‌پترزبورگ بود که اعلام کردند قرار است این شهر به عنوان برندینگ صبحانه با سبک‌های مختلف سن‌پترزبورگ نام‌گذاری شود.

فرظیت برگزاری رویدادهای بین‌المللی

برای مقابله با چالش‌های ناشی از HPV در ایران، اقدامات متعددی صورت نیز است. ارتقای آگاهی عمومی درباره واقعه‌های ارتقا و پیشگیری از HPV، اجرای برنامه‌های غربالگری منظم برای تشخیص زودهنگام سرطان دهانه رحم و گسترش دسترسی به واکسن از جمله این اقدامات هستند. استفاده از تست‌های باب اسمیر و HPV DNA می‌تواند به شناسایی زودهنگام عفونت و پیشگیری از پیشرفت آن به سرطان کمک کند. علاوه‌براین تدوین سیاست‌های ملی برای ارائه یارانه به واکسن و اجرای برنامه‌های واکسیناسیون هدف‌محور می‌تواند نقش مهمی در کاهش شیوع HPV و بیماری‌های آن داشته باشد.

درنهایت، موفقیت در کنترل HPV در ایران نیازمند همکاری نزدیک میان دولت، جامعه پزشکی و عموم مردم است. با سرمایه‌گذاری در پیشگیری و ارتقای آگاهی، می‌توان گامی بزرگ به سوی کاهش بار این بیماری و ارتقای سلامت جامعه برداشت. HPV فقط یک مسئله بهداشتی نیست، بلکه بازتابی از چالش‌های اجتماعی و اقتصادی است که می‌توان با تلاش‌های هماهنگ، تأثیر آن را کاهش داد. برای تکمیل بحث درباره ویروس HPV و وضعیت واکسیناسیون آن در ایران، باید توجه داشت که یکی از دلایل اصلی برای اجرانشدن واکسیناسیون همگانی، نبود زیرساخت‌های کافی برای غربالگری و تشخیص زودهنگام بیماری‌های مرتبط با HPV است. در کشورهای توسعه‌یافته، برنامه‌های غربالگری منظم، مانند آزمایش پاپ اسمیر و تست DNA ویروس، به طور گسترده اجرا می‌شود و این موضوع باعث می‌شود که نیاز به تشخیص زودهنگام و اقدامات پیشگیرانه مانند واکسیناسیون بیشتر توجه قرار گیرد. در ایران چنین برنامه‌های هنوز به صورت فراگیر و سازمان‌دهی‌شده وجود ندارد و همین مسئله می‌تواند مانعی برای پیشگیری مؤثر از این بیماری باشد.

یکی دیگر از موانع مهم، هزینه بالای واکسن‌های HPV است. قیمت واکسن‌هایی مانند گاردasil و سروارکس برای بسیاری از خانواده‌ها در ایران قابل پرداخت نیست. درحالی‌که در کشورهای توسعه‌یافته، این واکسن‌ها به صورت رایگان یا با یارانه‌های دولتی عرضه می‌شوند، در ایران این حمایت‌ها هنوز به طور گسترده اجرائی نشده است. این موضوع به‌ویژه در مناطقی که دسترسی به خدمات درمانی محدود است، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. برای بسیاری از افراد در مناطق روستایی و کم‌درآمد، پرداخت هزینه‌های واکسن عملا غیرممکن است.

نکته دیگری که باید به آن پرداخت، نقش آگاهی عمومی در پذیرش واکسیناسیون HPV است. در بسیاری از کشورهای جهان، کمپین‌های اطلاع‌رسانی گسترده‌ای برای افزایش درک عمومی درباره خطرات HPV و اهمیت واکسن برگزار می‌شود. این کمپین‌ها معمولا از طریق مدارس، مراکز بهداشتی و رسانه‌های عمومی انجام می‌شود. در ایران، نبود چنین برنامه‌های آموزشی گسترده‌ای، همراه با تابوهای اجتماعی درباره بیماری‌های مقاربتی، منجر به کمبود تقاضا برای واکسن شده است. بسیاری از خانواده‌ها ممکن است اطلاعات کافی درباره HPV نداشته باشند یا ارتباط آن را با سرطان‌های مختلف نشناسند.

ادامه در صفحه ۸

یادداشت

اچ‌پی‌وی انکارناپذیر است

مهدیه‌دارابی

متخصص‌زنان

ویروس پاپیلوما‌ی انسانی (HPV)، یکی از شایع‌ترین عفونت‌های مقاربتی در جهان. در ایران نیز به عنوان یک مشکل بهداشتی رو به رشد در نظر گرفته می‌شود. این ویروس که بیش از صد نوع مختلف دارد، عمدتا از طریق تماس جنسی منتقل می‌شود و می‌تواند مشکلات جدی بهداشتی مانند زگیل تناسلی، سرطان دهانه رحم، سرطان مقعد و سرطان‌های دیگر ناحیه تناسلی و حلق را به همراه داشته باشد. درک شیوع این بیماری، اهمیت واکسیناسیون، گروه‌های هدف و مشکلاتی که HPV ایجاد می‌کند، گامی اساسی در پیشگیری و کنترل آن است.

HPV در ایران موضوعی پیچیده است که به دلایل مختلف، از جمله تابوهای اجتماعی مرتبط با عفونت‌های مقاربتی و محدودیت‌های مطالعاتی، اطلاعات جامعی درباره شیوع آن وجود ندارد. بااین‌حال، مطالعات محدود و پراکنده نشان می‌دهد که درصد درخور توجهی از جمعیت، به‌ویژه در گروه‌های سنی جوان‌تر، با این ویروس درگیر هستند. براساس برخی گزارش‌